

Aprendre a mirar; aprendre a veure

Que la literatura no és només un argument ho posa de manifest d'una manera meridiana la novel·la de Marguerite Duras que publica Labreu. Si cometem l'errada de llegir-la distretament, sense prestar-hi gaire atenció, fixant-nos més en el què que no pas en el com, el més lògic és que ens quedem amb la sensació que hi passa ben poc. Per contra, si la llegim com convindria llegir la literatura literatura, dedicant-hi el temps i, sobretot, la cura que requereix, aturant-nos en els detalls, assaborint tant l'harmonia i el tast de cada frase, deixant que cadascuna deixi el seu pòsit, discret i inadvertit, tindrem la satisfacció de comprovar que no tan sols no hi passa ben poc, sinó que hi passa molt, i, a sobre, el que hi passa és molt important.

Truc de màgia de les paraules

Que mitjançant el truc de màgia de les paraules de l'escriptura, que l'autora de *L'amant* domina tan bé, ens ha fet mirar molt de prop, en alguns casos, fins i tot fa la falsa impressió que massa i tot, ha mantingut la nostra vista molt arran de terra, fixant el nostre esguard en fets i paraules en teoria insignificants, però, en acabat, sense que sapiguem ben bé com, ens ha fet veure molt, ens ha dut molt i molt lluny.

És ben possible que, per prendre'n consciència, per treure'n el màxim profit, ens calgui retrocedir, anar, ara sí, ara també, unes pàgines enrere per recobrar una frase o un diàleg –probablement, una sola

paraula–, però si reeixim a completar el trencaclosques de percepcions i sensacions que ens brinda, en sortirem agraïts i complaguts. I encara més si, aprofitant que la seva brevetat, 82 pàgines mal comptades, el rellegim sencer. Si ho fem, i resulta prou aconsellable que ho fem, comprovarem el munt de llavors que, talment les pedretes del petit Polzet, Duras ha anat sembrant, subreptíciament, al seu subtil pas per la narració.

Com una hàbil pintora impressionista, amb una delicadesa extremada, de minu-

ciosa i pacient cirurgiana, Duras ha pres el pinzell i, tot just amb l'impacte mínim, puntillista, quasi imperceptible, sovint gairebé invisible, de la seva punta damunt la tela, ha anat dibuixant una segona imatge; una segona imatge oculta, una ombra de llum, si s'ém permet la teòrica contradicció, més enllà de l'evident i primigènia, superficial que es veu a simple vista; imatge que, si som capaços de mirar el quadre des de la perspectiva adient, acaba prenent molt més relleu, realitat i consistència que la primera. *

Una jove Marguerite Duras va publicar aquesta novel·la el 1960
ARXIU

LA TARDA DEL SENYOR ANDESMAS
Marguerite Duras

Traducció: Marc Colell i Teixidó
Editorial: Labreu Edicions, abril del 2015
Pàgines: 90
Preu: 14 euros

ASSAIG DAVID BUENO TORRENTS

Descobrir relacions amagades

El món és un sistema complex, la qual cosa no treu que intentem entendre'l de totes totes –o potser és precisament per això que ho intentem–. Una de les maneres d'acostar-nos-hi des de la ciència és cercar quins elements relacionen aspectes aparentment divergents. D'aquesta manera s'aconsegueix extreure lleis fonamentals, que es troben a la base de tots els fenòmens quotidians. Per exemple, quina relació hi ha entre les formigues i la pintura artística? I entre la poliomièlitis i els vells marins? Què té a veure Mozart amb els daus, o les cigales amb els codis secrets? I els gens amb les sabates de

cordons? Encara que al primer cop d'ull no ho sembli, aquests elements tenen un punt d'unió, un "comú denominador".

Àmbits interconnectats

A *L'exactitud que fa funcionar el món*, Concepció Arenas, professora i investigadora del departament d'estadística de la Universitat de Barcelona, dona resposta a aquests i molts altres interrogants dins un llibre ple de respostes i preguntes. El seu assaig permet que el lector descobreixi per ell mateix, de forma amena i excepcionalment entretinguda, quina és la branca del saber que connecta àmbits tan diversos

com la història, l'art, la música, la genètica o el dret i moltes altres matèries.

Per a públic de tota mena

Adreçat a tots els qui tenen interès per les ciències i el coneixement en general, proposa una manera diferent, senzilla i engrescadora d'acostar-se a una de les disciplines més útils i apassionants. Disculpeu, però, que no esmenti aquesta ciència pel seu nom: Arenas ho ha evitat en el llibre de forma voluntària. Només una pista: el llibre du per subtítol *Per què les ciències exactes són arreu encara que no ens n'adonem*. *

L'EXACTITUD QUE FA FUNCIONAR EL MÓN

Concepció Arenas
Editorial: Publicacions i Edicions de la UB
Pàgines: 152
Preu: 15 euros